

Tour Tbilisi Georgië

November 1999

Geschreven door Joost Lijbaart

Vrijdag 29 Oktober

De oorlog in Tsjetsjenië is in volle gang. Het Armeense parlement is beschoten. Vandaag in een fokker B70 op weg naar Tbilisi vraag ik me meer dan eens af waar we aan begonnen zijn.

Een half jaar geleden ging in een hotelkamer in Belfast de telefoon. Mijn eerste live radio interview en nog wel met Georgië. Er werd mij gevraagd wat ik van Georgië wist en of ik iets aardigs tegen de mensen daar wilde zeggen. Hoewel we ruim vijf maanden verder zijn weet ik het eigenlijk nog steeds niet. Ingeklemd tussen hoge bergen lijkt Georgië een ander land dan de rest van de Kaukasus. De mensen worden er heel oud door een dieet van yoghurt en schone berglucht. Vertwijfeld surfde ik de afgelopen week nog op het internet langs diverse toeristische plaatjes en online bestellingsmogelijkheden voor Georgische wijn. De eerste democratische verkiezingen zijn 1 dag na ons concert. We hebben geen visum (niet nodig volgens de festival directeur, gewoon je naam zeggen bij de douane) en geen contract behalve wat uitgeprinte e-mails.

Ik denk aan de reclame spot met Willem van Kooten. "Je begint met niks, alleen maar ideeën." "Vervolgens zorg je dat het voor elkaar komt. Dan ga je bellen, regelen en nog meer bellen"

Het regelen is wel gelukt maar het bellen was een groter probleem. Slechts 4 maal heb ik de organisatie gesproken. Op mijn bezorgde geschreeuw door de hoorn of alles wel in orde was werd steeds geruststellend geantwoord. Op nog meer bezorgde e-mails werd uiteindelijk wat gegergd gereageerd. Natuurlijk is alles veilig. Natuurlijk is alles geregeld.

Wij zullen kennismaken met de schitterende Georgische cultuur, de vriendelijke mensen en de wereldberoemde keuken. Er is zelfs een mobiel netwerk.

Zaterdag 30 Oktober

Na ruim een dag in Georgië realiseer ik me dat mijn wereldbeeld behoorlijk moet worden aangescherpt. Na aankomst scheuren we in een oude bus over het vervallen vliegveld rakelings langs 2 Amerikaanse helicopters. Waar zijn we nu weer beland? Een vroegere militaire basis van de Sovjets? Een illegaal aangelegde airstrip voor smokkel naar het Westen? Er is geen verlichting in de aankomsthal maar onze visa liggen er wel. Langzaam groeit mijn vertrouwen in de dingen die komen gaan.

Tijdens een wandeling met Tony deze morgen leek ik meer van dit land te voelen dan in al mijn gedachten voordat we aan deze trip begonnen. We lopen door smalle straatjes, overal met grote gaten in het wegdek. Er liggen veel lege sigarettenpakjes van het merk Hollywood en vuilnis op straat. Bij een vervallen kerk die volgens een man gebouwd is in 1984, (het is een nieuw gebouw maar het lijkt of het hier al 100 jaar staat), voel ik iets van de trots van dit volk. Hoe vreselijk moet het zijn om in een land te wonen met zo'n rijke cultuur en traditie zonder dat er geld is.

Gisteren in het overvolle ijskoude theater vroeg ik me af hoe het hier vroeger zou zijn geweest. De cultuur hier gaat 5000 jaar terug, verder dan die van de Russen. Ooit moet dit een rijk land geweest zijn, rijk aan cultuur, tradities, eten en kunst. Die achtergrond voel je overal, ook in de mensen. Georgiers houden van kunst en kennen veel muziek. Vreemd dat de Franse pianist Mozart en Debussy aankondigde als muziek "waar we in het westen van houden". Welke traditie is van wie?

Zondag 31 Oktober

Gisteren was een enerverende dag. Mikheil neemt ons mee naar de markt. Hier zullen we alles vinden. Oude Russische camera's, horloges, ontstekingsmechanismen voor niet meer werkende raketsystemen. Het heeft iets spannends. Wat zullen we vinden? Wat is er bewaard gebleven na de oorlog? Welke geheimen zullen worden onthuld?

Enthousiast gaan we op jacht naar de schat. En waarachtig. Binnen een half uur ben ik eigenaar van een Russische imitatie Hasselblat. We vinden horloges uit het Stalin tijdperk en een prachtig schilderij. Onze fetisch voor spullen groeit. Een van de verkopers biedt ons wodka aan in de hoop onze kooplust te stimuleren. Ik wil het eigenlijk wel proberen maar Mikheil is zo stellig in zijn mening om het troebele bruine vocht vooral niet

te drinken dat ik het toch maar afsla. Hoewel we behoorlijk opvallen gedragen de verkopers zich niet

opdringerig. Ik voel me bijna een Rus wanneer ik luid "Yuri" schreeuw over het marktplein.

Later

Tony zijn humeur wordt danig op de proef gesteld. Het is 6 uur en in plaats van de beloofde 2 contrabassen, is er een bas waarbij alle noten een halve toon hoger klinken dan normaal. Het is de enige contrabas en er is geen tijd meer om te studeren of verder in te spelen. Maar we spelen. De 700 toeschouwers in het uitverkochte theater zijn wild enthousiast. We delen handtekeningen uit en mensen pakken onze handen en vertellen hoe mooi het was. Nu snap ik dat de koude lucht de Georgiers niet kan afschrikken om naar een concert te gaan. Hun warmte zouden zelfs mijn oude leraar Duits ontdooien.

Maandag 1 November vliegveld Tbilisi 05:30 AM

De vier uur die ik vannacht kon slapen heb ik niet gebruikt. Alle indrukken van de afgelopen dagen tolden door mijn hoofd. Wat een land. Wat een mensen. Tijdens de autorit gistermiddag, we waren op weg naar een oude kerk 10 km buiten de stad, gebeurde het weer. De late middagzon verlichtte de bergen en ik wil hier wonen.

Tegen het vallen van de avond bereiken we de kerk. Het is behoorlijk koud maar dat maakt niet uit. Ik ben in drie dagen erg gaan houden van Georgie. Alles wat ik voelde lijkt in de kerk waar te zijn. Hoewel ik er niet zoveel over kan zeggen heeft het er alle schijn van dat Georgiers trotse mensen zijn met een rijk gevoelsleven. Alle schoonheid zit van binnen en hoeft niet te worden opgesmukt met uiterlijk vertoon. De kale wanden zijn beschilderd met prachtige fresco's. Overal branden kaarsen en een monnik zingt zachtjes. Hoe is het mogelijk dat in een land waar politiek zoveel gebeurt is de mensen zo zichzelf zijn gebleven?

Later in restaurant Stuttgart, een van de sponsors van het festival toasten we met Mikheil en de andere medewerkers op het jazzfestival, op alle festivals in de wereld, op alle mensen, op de musici, de festivalorganisatoren, het land, alle landen en alle werelden. Georgie is het mooiste land van de wereld met de beste wijn en de aardigste mensen. Mikheil had gelijk.

Met dank aan
Nederlandse ambassade Moskou
Fonds voor de podiumkunsten.

